

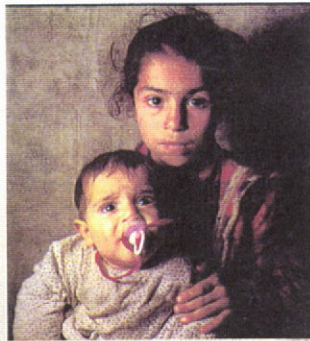
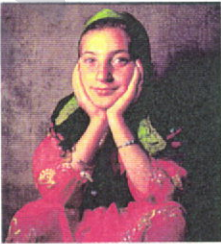

STRAN

Ocak / Januar 2002

D. K. K. Aylık Bülteni / Langenthal

Sayı 5

STRAN

İÇİDEKİLER

Kapak Çalışması / Ali Kavak	Kapak
Editörden.....	sayfa 2
Tarihi Yağmalayanlar / Doğan	sayfa 3
Sağlık Köşesi / Umut	sayfa 4
Tarih.....	sayfa 5
Zımanen Kurd / Alan Dilpak	sayfa 6
Kültür / Zadina	sayfa 7 – 8 – 9
Okurdan Okura.....	sayfa 10
Zarokan / Piling	sayfa 11
Jîn û Jiyan / Zarife	sayfa 12
Müzik Notaları.....	sayfa 13
Gülmece.....	sayfa 14
Xaçerez / A. Kavak û Piling	sayfa 15
Yemek Tarifi.....	sayfa 16
Dernek Faaliyetleri.....	sayfa 16

SUNU

Yeni yılda da STRAN'ın 5. ve Ocak sayısı ile siz okurlarımızı yürekte selamlıyoruz. Sizlere geçen sayımızda yapmak istediğimiz bazı değişikliklerden bahsetmiştik. Ne yazık ki hala istediğimiz kalite ve çalışma anlayışını yerine oturtabilmiş değiliz. Bir çok özveri ve uğraş ile siz sayın okurlarımız için ve hatta daha da önemlisi STRAN için en iyisini yakalamaya çalışıyor ve bu konuda hiç bir zaman geri adım atmayacağımızı belirtmek istiyorum. Mali anlamda kendimize yaratmaya çalıştığımız kısıtlı imkanlar doğrultusunda şimdilik yapabileceğimizin en iyisi ile bir daha karşınızda olmak biz STRAN çalışanlarına ayrı bir azim ve güç vermektedir.

“Kürdün göçü gide gide düzeler” diye boşuna denmemiş olsa gerek.

STRAN bilindiği gibi 4. sayıya kadar dar bir kadro ile hazırlanıyordu. Yeni atılımlar ile bu kadro 12 kişiye yükseltmişti. Ne yazık ki zaman içerisinde 12 kişilik yeni STRAN kadrosundan ayrılan arkadaşlarımız oldu. Ayrılan arkadaşlarımıza şimdiye kadar yaptıkları çalışmalar için ve gösterdikleri çabalardan dolayı teşekkür ediyoruz.

STRAN

Demokratik Kültür Kulübü Aylık Bülteni

Yazışma Adresi : „STRAN“
Demokratischer Kultur Verein
Ringstrasse 60 / b
CH - 4900 Langenthal

Telefon : + 41 / 62 922 41 88

E – Mail : stran2001@stran2001.com

Web Site : <http://www.stran2001.com>

Merhaba dostlar,

Günlük yaşamımızda'da sıkça kullandığımız ama gerçek anlamıyla uygulamasakda, yüzyıllar öncesinden günümüze kadar gelen kültür yada kültür anlayışımız vardır. Bireylerin toplumların ve hatta sınıfların nasıki kendi aralarında kültürel çatışmalardan dolayı birlikte yaşamayı zorlaştırıyorsa, uluslarında kendi aralarındaki kültürel çatışmalar, geç, işte olduğu gibi günümüzde'desıkça rastladığımız soğuk hatta sıcak savaşlara neden oluyor. Bunun en basit örneği kısa bir süre önce; fırtınaların kopartıldığı, uluslar arasında politik bir sorun haline getirilmeye çalışıldığı, Arabistan'da ki Osmanlılar zamanından kalma ECAYD kalesinin yıkımı, deyim yerinde ise „Bir bardak sudan fırtınalar kopartılıyor“. Türkiye devletinin yaptığı işte budur.

Bu durumda tarihe bir göz atmakta yarar vardır. Yazı bulunmadan önce geçerli olan kanunlar, sözlü kanunlardı. Yazının bulunmasıyla birlikte (ilk bulunan ve kullanılan Çivi Yazısıdır, bu yazıyı bulanlar ise Lidyalılardır) sözlü kanunlar yazılı hale geçirilmeye başlandı. Bu kanunlardan dünyada ilk bilineni Mısır Kralı Hamburab-i ye ait Hamburab-i Kanunlarıdır. Tabiki yazıya dökülüp kanunlaştırılan bu sözlü kanunlar tarih içerisinde yok olmamışlardır. Zamanla bunlar değişikliklere uğrayarak medeniyetlerinin, halkların ve ulusların; gelenek, görenek bir anlamda ise kültürlerinin bir parçası haline gelmiştir. Bu kültürler gerçek içeriklerini, yapısını korumasalar bile uzun tarih süreci içerisinde süzülerek birçok kez değişikliklere uğradıysalarda günümüze kadar geldiler. Ulusların ve medeniyetlerin bu kültürlerini daha kalıcı olsun diye yaşadıkları bölge şartları ve günün koşullarına göre kalıcı kılmak amacıyla bunları anıtlara taşımışlardır. Genelde taş daha dayanıklı ve uzun bir süre kalıcı olduğu için, taş üzerine çalışmalar daha fazla olmuştur. Bunlara örnekler verecek olursak Nemrut dağındaki „Tanrı Heykelleri“, Trabzondaki „Kral Mezarlıkları“..... vs.

Bu eserlerin çoğu olmasa bile çok daha güzel örnekler günümüze kadar gelmiştir. Peki atalarımız dediğimiz insanların bıraktığı, yada dünya tarihinden günümüze kadar kadar gelen tarihi yapıların değerleri ne kadar biliniyor, korunuyor vede sahip çıkılıyor. Özellikle anadolu ve Mezopotamya bölgesi ki dünya medeniyetlerine beşiklik yapmış bu bölgelerde nasıl korunuyor ? Sahip çıkılıyor ve değer veriliyor. Birçokları bakımsızlıktan zamanla yok oluyor. Bazıları hazine avcılarının zengin olma hırsı yüzünden yağmalandı. Bazıları ise rantçıların yıkımına uğradı. ...vs. Kim sahip çıktı ? kimse. Tabiki korunanlarda var, bunları da gönüllü vakıf ve dernekler üstleniyor. Peki bu tarihi korumak görevi olan Kültür Bakanlığı neye yarıyor Türkiyede ??? Bu tarihi yağmalayanlara göz yummaktan ve destek vermekten başka bir işlevi yok bence. Kendi ülkesindeki tarihi yapılara sahip çıkamayan, yağmalayan, yıkan koskoca Ayasofya kilisesini ki, Hıristiyan aleminin gözbebeği bu kiliseyi, Türkiyede yeterince cami yokmuş gibi, restore edip camiye çevirme mantığına sahip bir ülke ve anlayış. İşte bu kafayapısı ve mantık değilmi; Dünyanın sahip çıkabildiği yardım etmek, korumak istediği güzelim Hasan-ı Keyf'i baraj suları altında bırakmak isteyen. Nemrutu kendi kaderine terkedene yine bu mantık değilmi, daha sayılabilecek birçok tarihi cinayet vardır. Siz bunları yaparken bunları bırakan medeniyetlere saygısızlık

yaparken, onların soylarını – uluslarını yok sayarken, medeniyet ve kültürlerini asimile ederken, saldırıp yok etmek isteyen yine bu mantık değilmi. Bu mantığa dünya karşı çıkarken, yaptıklarınızda haklı olduğunuzu hangi temele dayanarak açıklıyorsunuz. Kendinize göre nedenlerle dolayı haklı konumda olduğunuzu gösterseniz bile asla haklı olmadığınızı sadece bir zorbalık ve asimile etme yöntemiyle halkların ve ulusların medeniyet, kültür ve tarihlerini yok ederek onları bitireceğinizi sanıyorsanız bu sizin acizliğinizi gösterir. Bakın bu mantık bugünlerde yazılı basında avazı çıktığı kadar bağıyor ve „Suudilerin terbiyesizliği“, „Suudilerin yaptığı kültürel ve tarihi bir cinayettir diyorlar. Bu kadar ses niye ? Suudi Arabistanın Osmanlılar zamanında kalma, ECAYD kalesinin yıkımından dolayı dünyayı ayağa kaldırıyorlar. Atalarımızdan kaldı, medeniyetimizdir, kültürümüzdür... vs. Saldırganlık ve zorbalık yönlerini bir daha ortaya koyuyorlar. Peki siz yaparken böyle bir kültürel cinayeti, bütün tepkileri duymamazlıktan gelirken sorun olmuyorda başkaları yaptığında neden suç oluyor. Burada aklıma güzel bir söz geliyor, „ Size yapılmasını istemediğinizi, siz başkasına asla yapmayın“. Bunlar yetmiyormuş gibi siz kalkın, halkı umutsuzluğa itiyor diye bir ilin valisi Musa Eroğlu'nun seslendirdiği „ Yolun Sonu Görünüyor „ parçasını yasaklıyor. Aynı zihniyet ve mantık, Rahmi Salıtuğ'a ve son kasetindeki parçaları devlet kanalı TRT – 1 de yayınlanmasını yasaklıyor. Halkı isyana itiyormuş. Bir ikinci neden ise Nazım Hikmet Ran'ın şiirlerinden bestelenip okunması. Böyle bir mantık hangi akla hizmet ederek ECAYD kalesinin yıkımına karşı çıkıyor anlamıyorum. UNICEF'in 2002 yılını Nazım yılı ilan ettiği, dünyanın saygıyla kabul ettiği bu enternasyonal şair'i siz yasaklıyorsunuz. Aslında herşey ortada çok açık, ama önemli olan bunu görmek. Gidilmek istenilen nokta ve istenilen belli. Tek çözüm inadına türkü inadına Nazım olmak.

Bu durumda devreye girmesi gereken tek mekanizma halkların birlik, beraberlik ve ortak mücadele mekanizmasıdır. Genel anlamıyla tek kavram altında toplayacak olursak, Türkiye toprakları üzerinde yaşayan halkların ve ulusların geçmişte ve günümüzde baskı ve zulüm altında. Halkları ve ulusları yok etmeye çalışabilirsiniz ama halkları ve ulusları tekrar doğuracak kültür ve medeniyetlerini asla ne susturabilir nede yok edebilirsiniz. Eğer bireyler tek tek kültürel ve medeniyetsel yozlaşmanın önüne geçer karşı çıkarsa, işte o noktada toplumsal karşı çıkma ve mücadele başlar.

Birey kendi tarihini, kültürünü ve medeniyetini, tarihsel geçmişi, tarih süreci içerisindeki baskıları ve zulümleri öğrenmemiş se ve halen öğrenme çabası yoksa, günümüz şartlarında da bu yozlaşmaya, baskı ve zulme karşı çıkamayacaklardır. Sorun direkt bireyden kaynaklandığı için yada, direkt bireyi bire bir ilgilendirdiği için, kimse bireye bunu zorla aşılazamaz. Çünkü kişiler öncelikle kendi kültür ve medeniyetlerini öğrenmek zorunluluğu hissetmeli. „Nerden geldiğini bilmeyen, nereye gideceğininide bilemezmiş,,
Sonda bu yapamayan birey yaşadığı çevrede, ailesi içinde ve yaşadığı toplum içinde kültür çatışması yaşar. Zamanla bu kültürel çatışmayla beraber sosyal ve toplumsal çatışma da başlar. Birey kendisinden, ailesinden ve toplumdaki uzaklaşır ve kopar.

Diğer sayılarda buluşmak dileğiyle dostlar,

Merhaba stran okurları.

Yenilenen Stran'ın içeriğinde yapılan değişikliklerle birlikte yeni açılan SAĞLIK sayfasına, bu aydan itibaren başlıyoruz. Bu sayfa siz değerli okurlarımızın sağlığının bizler için ne kadar önemli olduğu ve sizler içinde önemli olacağı düşünülererek hazırlanmıştır. Bu sayfada yayınlayacağımız bilgiler sayesinde sağlıklı yaşamınızda ufakta olsa katkımız olsun istedik. Umarım sağlığınız açısından başarılı oluruz. Bu sayfa için İstek, Öneri, Eleştiri ve Yazılmasını istediğiniz yazılarınızı STRAN'da belirtilen Posta ve mail adreslerine göndermenizi bekliyorum. Bu ay sağlık sayfası için GRİP HASTALIĞI'nı işlemeyi uygun buldum. Bu konuyu seçmemdeki en büyük neden grip salgınının kış aylarında meydana gelmesindedir. Konuya başlamadan önce grip hastalığı konusunun da kısa bir tanıtım yapmak istiyorum. Grip daha çok solunum yollarında yerleşen Influenza A, B ve C virüslerinin neden olduğu, toplumda aynı anda bir çok kişiyi hastalandırıp çok sayıda ölümlere yol açan, kolay yayılabilirdiğinden daha çok kış mevsiminde salgınlar yapan bulaşıcı bir enfeksiyon hastalığıdır. Influenza B virüsü çok nadiren salgın yapar ve hafif seyreder. Influenza C virüsü ise hemen hiç salgın nedeni olmaz. Grip salgınlarına yol açan virüs influenza A'dır. Grip virüsü hasta kişilerin solunum yolu sekresyonları ve bunlara bulaşmış eşyalar vasıtasıyla, çok kolay bulaşmakta ve hızla yayılmaktadır. Özellikle topluca yaşanan ortamlar hastalığın yayılmasında önemli rol oynamaktadır. Kuşlar, atlar ve domuzlarda da hastalık görülebilmekte ve hastalığı insanlara taşıyabiliyorlardır. Şimdi size vereceğimiz bilgiler grip hastalığına karşı daha iyi korunmanızı sağlayacaktır.

GRİP HASTALIĞININ BELİRTİLERİ

Ateş, üşüme, titreme, baş ağrısı, halsizlik, kırgınlık, yorgunluk, iştahsızlık, boğaz ağrısı, yaygın kas ve eklem ağrıları, bulantı ve kusma, genizde dolgunluk ve akıntı, burun akıntısı, gözlerde yanma ve kızarıklık.

GRİP HASTALIĞINDAN KORUNMA YÖNTEMLERİ

Düzenli yaşamak, düzenli uyku, dengeli beslenme, alkol ve sigara alışkanlıklarını sınırlama, Kronik şeker, kalp ve akciğer hastalıklarının bakım ve tedavisini düzenli yaptırmak, soğuğa maruz kalmamak, kalın-yünlü giysiler kullanmak, terli kalmamak, grip aşısı.

GRİP AŞISI YAPILMASI

65 yaş ve üzerindeki kişiler (özellikle bakım evlerinde kalanlar), grip sonrası hastalık riski olan herkes, kronik hastalığı olan kişiler, bağışıklık sistemi zayıf olan kişiler (kanseri- lösemili kişiler, bağışıklık sistemi hastalığı olanlar, organ ve kemik iliği yapılan kişiler ve bunlarla beraber yaşayan sağlıklı kişiler), hastane, kreş, huzur evinde çalışanlar, reye sendromu olan çocuklar, uzun süreli aspirin tedavisi olan gençler ve çocuklar, grip salgını sırasında gebeliklerinin ikinci veya son üç aylık dönemi içerisinde bulunan kadınlar, sürekli seyahat edenler, AIDS virüsü ile enfekte olanlar. Grip salgını başladıktan sonra grip aşısının etkisi tartışmalıdır ve koruyuculuğu yoktur. Grip aşısı yapılan bölgede 1-2 gün için lokal sertlik ve kızarıklık olabilir. Daha nadiren uygulamadan 6 - 12 saat sonra ateş, halsizlik ve kas ağrıları görülebilir. Ancak bunlar 48 saat içinde kaybolur. Grip aşısı

heryılım eylül-kasım ayları arasında tek doz olarak yapılmazdır. Çünkü aşılamaı takiben yeterli değişikliğin olması için 1-2 aylık bir süreye gerek vardır.

GRİP HASTALIĞININ TEDAVİSİ

Yatak istirahati, iyi beslenme, bol sıvı alınması, burun damlası veya spreyleri, ağrı kesici ve ateş düşürücüler, antihistaminikler, dekonjestanlar, grip için ANTİBİYOTİK kullanılmaz ve faydasızdır.

GRİP HASTALIĞININ KOMPLİKASYONLARI

Grip hastalığına ikincil olarak gelişen Zatürriye, Bronşit, Sinüzit, Kulak iltihabı, Ensefalit.

GRİP HASTALIĞI VE AŞISI HAKKINDA AZ BİLİNLER

Çocuklarda grip hastalığı sırasında aspirin kullanmayın. Beslenme bozukluğu olmaksızın fazladan C vitamini almanın grip için yararı kanıtlanmamıştır. Gripe karşı bağışık olabilmek için aşıyı olduktan sonra iki haftalık bir süre geçmesi gereklidir. Grip için antibiyotik kullanılmaz. Ancak, griple karışan ve bazen griple birlikte ve ona bağlı olarak ortaya çıkan zatürriye, kulak ve bademcik iltihabı gibi durumlar söz konusu ise antibiyotik kullanılmalıdır. Mikrobu alır almaz hemen grip olunmayabilir. Hastalığın bir kuluçka dönemi vardır. İki, üç veya en geç dört gün sonra hapsirme ile karşılaştığımızda grip başlamış demektir. Toplum genelinde 6 aylık bebekler dahil herkese grip aşısı uygulanabilir. Bir kişi hayatı boyunca ortalama 200 defa grip hastalığına yakalanır. Grip hastalığına neden olan 200 den fazla virus saptanmıştır. Grip nedeniyle ölüm son derece doğaldır. Yüksek risk guruplarında grip çok tehlikelidir. Akciğer enfeksiyonu olan kişilerde grip öldürücü olabilir. Çocuklar senede 10-12, erişkinlerde senede 2-4 defa grip hastalığına yakalanırlar. Sağlık sorunu olmayanlarda hastalık bir hafta içinde geçer. Ateş ise 24-48 saat içinde kendiliğinden kaybolur.

GRİP HASTALIĞI KONUSUNDA BAZI TARİHSEL BİLGİLER

* 1994 yılında sadece Amerika'da grip hastalığına bağlı olarak 24 milyon iş günü ve 20 milyon okul günü kaybolmuştur.
* 1918-1919 yıllarındaki grip salgınında milyarlarca kişi hastalığa yakalanmış ve yaklaşık 25 milyon kişi ölmüştür. Bu salgın da ölen kişi sayısı birinci dünya savaşında ölen insan sayısından (20 milyon) fazla olmuştur.

* William Shakespear 53 yaşında yakalandığı grip hastalığı'nın zatürriye'ye dönmesi sonucu ölmüştür.

* Grip hastalığının 3000 yıl önce Irak'ta büyük şehirlerin kurulmasıyla başladığı düşünülmektedir.

* Apollo 9'un astronotunun yakalandığı grip hastalığı dünyanın en pahalı grip vakası olmuştur. Bu olay 1969'daki ay yolculuğunun gecikmesine neden olmuş ve NASA'ya maliyeti 500.000 \$ olmuştur.

Kürt Folkloru' nun araştırılmasında göz önünde bulundurulması gereken özellikler şunlardır:

1- Kürdistan' ın bölge özellikleri vardır: Bunu açacak olursak feodal ve aşiret yönetimlerinin etkileri görünür. Örneğin uzun yıllar Kürt yöreleri MiR (Mirek) ile yönetilmiştir. Bu yönetim şeklinin kendine özgü kuralları vardır. Mirler belli bir bölgenin tüm yaşam şeklini etkilemişlerdir. Bunların özgün yaşama şekilleri ve kuralları Kürt Folkloru' nda görülür.

2 - Kürt Folkloru ele alındığında geçerli olan yöntem bölge olarak ele alınmasıdır. Serhat, Dersim, Garzan, Botan, Amed, Beşiri, Besta Beriyê, Toran (Tori), Soran, Behdînan, Goran gibi Mireklerle yönetilmiş özellikleri daha net görebiliriz.

3 - Kürt Folkloru' nda aşiretlerin etkileri günümüze dek devam etmiştir. Aşiretlerin kapalı yönetim biçimi, giyimden yaşam şekline kadar etki etmiştir. Kürt Folklorunda Hikaye ve Dengbejilerin eserlerinde bunlar anlatılmaktadır.

4 - Kürt Folkloru' nda diğer halkların etkileri büyüktür. Örneğin Asuriler, Kildaniler, Ermeniler, Yahudiler gibi halklar ile uzun yıllar beraber yaşayan Kürtler, gerek yönetim şekli gerek aşiretsel bir bütünlüğü beraber paylaşmışlardır. Kürtlerin el sanatları konusunda bu coğrafyada diğer halkların gerisinde olduğu görülür. Bu geriliğin sanat akımının batıdan gelişmesinin ve ticarete diğer halkların etkilerindedir. Bizans' ın etkileri çok büyüktür. Kürtler daha çok tarım ve hayvancılıkla uğraşmışlardır. Bu anlattığımız dönem İslamiyet' ten sonra gelişmiştir.

5 - Kürt Folkloru' nda halk danslarının belirli bir önemi vardır. Çünkü halk dansları halkın nasıl yaşamdan etkilendiğini anlatır. Kimi zaman bir kavgayı, bazen yaşadığı coğrafyadaki bir olayı, bazen sevinci, bazende yaşamdan günlük bir çalışmayı anlatır. Kürt halk oyunlarının incelenmesinde bugüne kadar bir sürü yanlış anlatım ve araştırma adı altında Kürt halk oyunları yanlış derlenmiştir. Bu yanlışların önüne geçilebilmesi için belirlenmiş bazı özellikler.

a) Kürdistan Halay yöresidir. Kimi bölgelerde adlandırılırken değişik isimler takılsa bile ritim ölçüleri aynıdır. Kollarla tutulur. Oyunlarda dağ ve ova yaşantısının değişiklikleri görülebilir. Örneğin Bitlis yöresinde Xerzane, Amed' de Govend, Muş' ta Sıviki, Elazığ' da Dik, Cizre' de Mîl, Urfa' da Awravi ve bazı bölgelerde de Cihda gibi adlandırılabilir.

b) Kürt halk oyunlarının derlenmesinde esas Halay' dır. Bazı oyunlar bir bölgede oynansa bile Kürt halk oyunları yöre olarak ele alınır. Yani ifade edebilme şekliniz yöredir. Yörede Halay esastır. Diz kırma, estetik, sertlik, hızı, oynama şekli ve sayıları aynı olan yerler bir

yöreyi ifade eder. Değiştiği yerden itibaren bir başka yöreye geçmiş demektir. Garzan bir bölgedir. Bitlis ile Tatvan ise iki farklı yöredir. Halay merkezleri esas alınır. Geçiş merkezleri bulunabilir fakat esas değildir.

KOÇGİRİ

Koçgiri Kürdistan'ın dağlık ve engebeli kesimlerinden birinde yer alır. Koçgiri topraklarının yaklaşık yarısı dağlık alanlardan öteki yarısı da yüksek yaylalardan oluşur. Yükseltisi fazla olmayan, ova denebilecek düzlüklerin kapladığı alan ise çok azdır. Yörede sadece iki küçük ova bulunmaktadır. Bunlar Su şehri ve Kangal ovaları'dır. Yörede bulunan bazı dağlar ise Bahramçalı, Calgal, Tecer, Çengeli, Köse ve Kızıl dağlardır. Yörede bulunan en büyük dağ olan Kızıl dağın yüksekliği yaklaşık 3000 metredir.

Koçgiri yöresi sıkça istilalara uğradığı için tarihi eserler ve yöresel zenginlikler yağmalanmış ve yıkılmıştır. Az sayıda tarihi eseri bulunan bu yörede en çok bilinen yapıtların başında Sivas Kalesi, Ulu Cami, Gök Medrese ve Gürün Kalesi gelmektedir. Yörede bulunan Kızılırmak, Tohma çayı, Çatı çayı ve Misil Irmağı gibi akarsular ile beraber Tödürge ve Hafik gölleri bulunmaktadır. Yörede en çok uğraşılan el sanatları arasında halı, kilim ve çorap gelmektedir. Şehir merkezinde el sanatlarında ticari yön ağır bastığından dolayı otantik yön azalmıştır. Köylerde ise otantik özellikler korunmaktadır. Yörenin mutfağı pek zengin olmamak ile beraber diğer bölgeler ile benzerlik göstermektedir. Yörenin en meşhur yemeği "Madımak" adı verilen yabani bir bitkiden yapılır.

Koçgiri sınır bir bölge olduğu için Kürt ve Türk köyleri yan yanadır. Yöre halkı arasında ulusal-sosyal çelişkiler belirgin değildir. Şehir merkezinde kültürel yapı büyük oranda dejenere olmakla birlikte, köylerde gelenek ve görenekler büyük oranda korunabilmiştir. Yörede yaşayan halkımızın büyük bir bölümü Kürtçe' nin "Kurmanci" lehçesini konuşmaktadır. Özellikle Zara ve Kangal' ın bazı köyleri "Zazaki" lehçesini konuşmaktadır. Zazaki konuşan kesim aynı zamanda Kurmanci' yi de bilmektedir. Yörede yaşayan Türklerin yarısı Sünni, yarısı Alevi iken, Kürt nüfusunun yüzde 90-95' i Alevilerden oluşmaktadır. Yörede evlilikler genelde görücü usulü ile olmakla birlikte, severek evlenmelerde olasıdır.

Tarih boyunca birçok kuşatmaya ve baskıya maruz kalan Koçgiri yöresi bu tür çatışmalardan büyük zararlar görmüştür. Yöre tarihçesine damgasını vuran en büyük olay ise 1919 -1921 yılları arasında gelişen Koçgiri ayaklanmasıdır. Kanlı bir şekilde bastırılan bu İsyan' da yine bir çok insanımız katledilmiştir.

Bername :

- Diyarbûn û pêşveçûna zimên
- Gavên pêşveçûna zimên
- Zimanê dayik çi ye?

Metelokek

Tiştanok (metelok, mamik) die pêşveçûn û bikaranîna zimên de jibo zarokan roleke giring dilîzin. Jiber vê yekê em dixwezîn bi metelokekê dest bi gotara xwe bikin.

Dernakeve ji mal'e,
Hem ciwan e, hem kal e,
Geh şûr e, geh mertal e,
Hem neyar e, hem heval e,
Geh şêrîn e, geh tal e,
Geh rastî ye, geh xeyal e.

Ziman di metelokê de

Wek tê zanîn du bersivên vê tiştanokê hene û herdu bersiv jî «ziman» in.

Carekê ziman wek organeke laşî û carekê jî wek hacet, daringeke jibo danûstandinê, yanê sistêma zimên dibe bersiv.

Di vê gotara me ya hiro de, em dixwezîm liser sistêma zimên û bi rastî jî liser diyarbûn û pêşveçûna zimên bisekinin.

Ziman di hin pêşgotinên gelê Kurd de

- Ziman bê hestî ye.
- Ziman girtî ye, serî bi rehetî ye.
- Ziman him dost e, him dujmin e.
- Ziman kilîta dilan e.
- Ziman karkerê xwedîyê xwe ye.
- Zimanê mirov bela serê mirov e.
- Zimanê xwe bibire, ciyê xwe bikire.
- Zimanê wî nebûya, qijikan dê çavên wî derxistina.
- Zimano leqleq o, serîyo teqteq o.

Ziman çi ye?

Merov:

- Hest, êş û janên xwe bi hin dengên xweristî (xwezayî, tebî) aşkere dike ().

- Raman û plana xwe dîyar dike.

- Liser bûyerên buhîrtî û pêşerojê fikir û ramana xwe tîne zimên.

Tebayên pêşketî:

- Hest, êş û janên xwe bi hin dengên xweristî (xwezayî, tebî) aşkere dike ().

- X

- X

Ziman taybetîyeke mirov e û ev nîşandek wî ji hebûnên din yê jiyandar cuda dike.

Ziman çi ye?

Mirov dikane zimên bi vî awayî tarîf (Definition) bike:

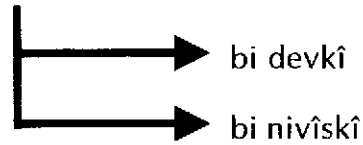
- Ziman taybetîyeke mirov e û ev nîşandek wî ji hebûnên din yê jiyandar cuda dike.

- Jiberku zimanê mirov ji dengên xweristî bêtir sistemek e, ew ji hin îşaret û sîmbolan pêk tê û her îşaret û sîmbola zimanî xwedanê yek wate û deng e.

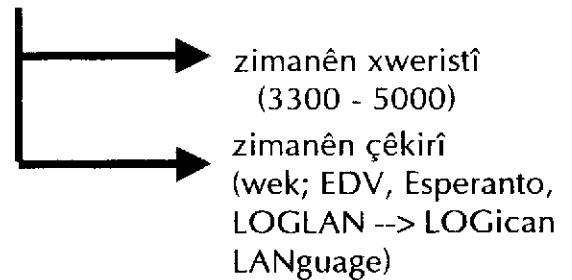
- Bi kurtahî mirov dikane bibê, ku ziman, sistemeke îşaretan jibo danûstandinê (Kommunikation) ye.

Pêkanîna zimên

Pekanîna Zimên:

Ziman du grûp in:

Devamî yeni sayılarımızda yayınlanacaktır.

Kültür

Merhaba, Sevgili Stran Okurları

Bu sayıda sizlere, ilk defa yapmış olduğum, çeviriyi tanıtmak istiyorum. Biraz sonra okuyacağınız bu çeviri, İsviçreli yazar Hugo Lötscher' e ait . Kendisi, İsviçre'nin tanınmış yazarlarından biri, bir çok kitab yazmış olan bu değerli yazarın yazım tarzı, genelde kara mizahdır. Kendi toplumunun gün-celliğine, espirili yaklaşan bu insan; İsviçreli tarafından, beğeniyle okunmaktadır. Hikayelerinden en çok beğenilen Çamaşırhane Anahtarı'ni sizlere, dilimin yettiği ölçüde, çevirmek istedim. Buradaki asıl amacım: yaşadığımız ülkeyi, edebi anlamda tanıtmak ve burdaki toplumu daha iyi kavrayabilmek . Onların bakış açısını, en azından ,edebi olarak yakalayabilmek ve birazda, sizleri, burda bulunan farklı kültürlerle çekmek. Bu sayıda, hikayenin ilk bölümünü okuyacaksınız, diğer bölüm ise gelecek sayıda yayınlanacak, bununla beraber; her sayıda, mümkün oldukça, avrupalı yazarları ve edebi yaklaşımlarını aktaracağım. Yalnız, çevirilerimde ufak tefek ya da büyük yanlışlar olabilir, az önce de değindiğim gibi, bu işte henüz yeniyim, zamanla ilerleyeceğimi düşünüyorum, tabi bunda; sizden gelecek eleştirilerde büyük önem taşımaktadır. Sizden gelecek, her türlü eleştiri, beni inanın ki çok mutlu edecektir. Şimdiden, göstereceğiniz ilgiye; teşekkür ederim!

Çamaşırhane anahtarı

Bu ülkede,çamaşırhane anahtarı; çamaşır yıkamak ve çamaşır makinelerinin bulunduğu odayı açmak için kullanılan, basit bir anahtar olma özelliğini yitirmiştir. Düşündüğünüzün tam tersine daha da derin anlamlar içeren ince bir detaydır.

Ve bu İsviçreli ev hanımlarının, güncel yaşamda, çamaşır yıkama günlerini, salt yüksek bir değerde görmelerinden ötürü değil, aynı zamanda; ipe asılı gömleklerin ve bluzların, çorapların ya da donların temizliğin temsili bayraklar olarak adlandırılmasından ileri gelmektedir.

Hayır hayır, çamaşırhane anahtarı; içerdiği basit fonksiyonun dışına çıkarak, herhangi bir kapıyı açmaya yarayan, anahtardan ziyade; demokratik duruşu olan ve düzenli yaşayan bir zihniyeti açığa çıkaran anahtardır.

Bu olayı daha iyi anlayabilmeniz için, kendi geçmişime dönerek, yıllar önce yaşadığım bir anımı aktarmalıyım, sizlere. Tanıdıklarımın birinin, bu doğrultudaki hikayesi ve benzer sorunları günümüzdede yaşamış olması, geçmişte yaşadığım bu olayın güncelliğini devam ettirdiğini gösteriyor. Helvesiya geleneğinin temel taşlarından birini oluşturan çamaşırhane anahtarı, bu kültüre dair edinilecek olan, ilk deneyimi, insana kazandırıyor..

Hikayem, tahmin edeceğiniz gibi; kalabalık bir apartımanda geçiyor ve esas kahraman; bildiğiniz üzere, çamaşırhane anahtarı.

Apartımanımızda; katlar, daireler, çatı katı ,bodrumlar ve koridorlardan öte, herkesin kollektif olarak kullandığı, bir çamaşırhane ve buraya ait bir anahtar vardı. İşte böyle bir apartımana, yeni taşınmış genç ve yalnız bir insandım.

Son derece önemli olan bu anahtara, her daire; önceden yapılmış, bir liste sırasıyla ulaşıyor, böylelikle sağdan-sola, yukarıdan-aşağıya, elden ele herkesi kapsıyan değerli bir anahtara sahip olabileme şansımız oluşuyordu. Genç ve bekar bir insan olarak, çamaşırhanımı kendim yıkadığımdan, böyle bir anahtara ihtiyaç duymuyordum, fakat yakında anlıyacaktım ki; o anahtara sahip olmak, bir gereklilik ve listedeki sıralamadan çok, ona karşı itinayla gösterilmesi gereken, bir sorumlulukmuş.

Apartıman yönetimi gereğince gönderilen, bina ve daire düzeninin kullanımına dair mektup, bana henüz yeni ulaşmıştı ki kapı çalmaya başlamıştı bile. Karşımda duran bayan, bana bir anahtar getirmişti. Bu anahtara ihtiyacım olmadığını ve benden bi sonrakilere verilmesi gerektiğini söylediğimde, hayli şaşkın bir şekilde yüzüme bakakaldı.

Sonraki günlerden birinde; yani yıkama sırasının bana ait olduğu bir günde; kapının zili tekrar çalıyordu. Benimle tanışmaya geldiğini sandığım genc bayan, çamaşırhane anahtarını istiyordu. Genç ve iki çocuklu bir anneydi karşımda duran, arada bir anahtarı alıp alamıyacağını, sormaya gelmişti. Hiç tereddüt etmeden, anahtarı verdim ve işi bittikten sonar tekrar geri getirmesini istedim. Pek kabullenmiş görünmesede; basini sallayarak, " tamam" dedi.

İki gün sonra kapının zili yine çalıyordu. Bu seferde, üst katta oturan bayan gelmişti. Kendisi, temizlik sıralamasında benden sonra yer alıyordu. Benim, bir önceki çamaşır günümün takipçisi saygıdeğer hanımefendi yani; çamaşırhane düzenini aklınca koruyan bu kadın, çamaşırhanenin kirli bırakılmasından son derece rahatsız olmuştu. Bir hayli kızgın bir şekilde şikayet ediyordu; anahtarı nasıl olurda başkasına vermişim, üstelik etrafı kirletmişim de felan filan... Çamaşırhaneyi hiç kullanmadığımı ve kirletenin ben olmadığını söyleyerek, özür dilememe rağmen kadın, bilakis çamaşırhanenin temizliğinden sorumlu olduğumu , dikkatli ve titiz davranmam gerektiğini söyleyip duruyordu. Erkek karesi polismiş de ve onun anlattığına görede: araba sahibi bir insanın, arabanın durumundan her zaman sorumlu olması gerektiğini, isterse kişi arabayı başka birine teslim etsin, yinede olacak seylerden araba sahibi sorumludur.... gibi bi sürü laflar sarf edip durdu.

Anahtarı verdiğim kadınla, merdivende karşılaştığımda, gülümsüyerek olayı anlattım. Hemen bir gün sonra, kadının kocası kapıda dikilmişti: olayın benim tarafımdan orda burda anlatılması, üstelik karısının pasaklı olduğunun anlatılması, ayıp bir davranıştı, bu olayı anlatırsam,

Kültür

başına geleceklerden kimsenin sorumlu olmadığını, tehditvari bir şekilde söyledi. Buna rağmen genç anne, bir gün sonra; anahtarı tekrar alıp alamıyacağını , yine sormaya gelmişti. Kısa bir süre sonra, alt kattaki sağdaki komşum da anahtarı sormaya gelmişti; kendisinde (kutsal) anahtarımı bir defalığına kullanabilir miydi, acaba? Nasıl olsa kullanmıyordum yaMaalesef, biraz önce dördüncü katta soldaki dairede oturan kadına verdim, dediğimde ise gülümsemişti sadece.

Ben artık şüpheli bir şahıs olmuştum (bunu önceden fark edememiştim),bütün bina beni böyle değerlendiriyordu. Kendi aralarında yaptıkları dedikodularda: genç Aeschliman'da -yani ben- ne vardı böyle, niye çamaşırhane anahtarını herkese veriyordu? Duyar duymaz, anahtarı bir çekmecenin içine koyup, huzur içinde dinlenmesini sağladım, madem öyle; bende çamaşır sıram geçinceye kadar kimseye vermeyecektim.....devamı yeni sayıya,

Kısır düşüncelerin isyanı

Bir çoğumuz buralara gelirken nelerle karşılaştık,kim bilir. Hepimizin kafasında önceden belirlenmiş bir dünyaydı belkide, ya da düşlerimizin gerçekleşeceği bir yerd gideceğimiz ülkeler. En sonunda geldik ve gördük ,peki ne değişti.? Kendimiz mi, insanlık mı, düşlerimiz mi yoksa düşüncelerimiz mi?

Türkiye metropollerinden gelen ve sol kültürden etkilenmiş D. arkadaşla yaptığım sohbeti paylaşmak istiyorum sizlerle.Kendisi İsviçre`ye yeni gelmiş sayılır, yaklaşık bir buÇuk yıldır burada ve iltica talebinde bulunan bir insan. Buraya geliş nedeni de zaten siyasi sebeplerden dolayı.

Politik bir ortamın sektör yönleriyle gelen arkadaşımın düşünceleri, buradaki yaşam sistemini gördükten sonra değişiyor ve kendini eskiden bulunduğu ortamlara ait hisetmemeye başlıyor,özellikle burada kendilerini devrimci diye adlandıran insanların gerçekte apolitikliği ve son derece geri kalmışlıkları, kafasındaki avrupalı yoldaşlar hayalini büyük bir hayrete düşürüyor. Bu insanların aslında Türkiye metropollerindeki apolitik insanlardan daha geri olduğu kanısına varıyor.

Kendisinin sözleriyle aktarırsak:Ne enteresan değil mi? İnsan kendisiyle yalnız kaldığında neleri düşünüyor! Burada kendimizi yeniden gözlemliyoruz, aslında; ne olduğumuz ve ne olmak istediğimizi soruyoruz kendimize,bazen yanıtları olmasa da.UUlkemizdeki son hallerimiz geliyor aklımıza değişmez dediğimiz hatta söz verdiğimiz düşünceler değişiyor birer birer. Kendimizi disisarıdan gözlemeleme fırsatını yakala-

mişken iyice yanıyoruz aynamızın öteki yüzüne ve gerçeği başka bir boyutla görmeye başlıyoruz. İşte o hatırlayışlar bazen hüzünlenmemize, bazen pişmanlık duymamıza bazen de tatlı bir tebeşüme dönüşüyor. Yapılan hatalara ya da yapılamayan şeylere bir yandan üzülürken, bir yandan da kahkahalar atıyoruz.

Buraya gelmemle beraber düşüncelerimde değişimler oluşmaya başladı. En başta katı sol kimliğimin tek başına bir şey ifade etmediğini ve bu şekil yasamanın insanı değişen dünya koşullarında zorlayacağını düşündüm.

İnsan bulunduğu çevrenin ürünüdür ve o çevre yok olduğunda kişinin esas benliği açığa çıkar... Yasadığımız ortamlarda çizili bir ortam kuralı vardır ve hemen hemen herkes sabit düşüncelere bağımlıdır. Herkesin aynı şeyi söylediği bir ortamda bazı şeyleri fark etmek mümkün değildir, çünkü başka bir anlayışı içimizde barındırmayız.İster politik olsun ister olmasın yine de her ortamın belirli bir gidişati vardır,bunun dışına Çıkmak aynı zamanda dışlanmayı da beraberinde getirir.

Sol kültüre sahip insanlar olarak çoğu zaman eleştirdiğimiz islami kültür aslında bizim içlerimize kadar işlemiş. Çoğumuz inanmayız ama bir mumin gibi sosyalizme ve onun yaratıcılarına taparız. Nedenler ve nasıllar bizim için pek fazla bir önem arz etmemektedir, solculuğun kitabı yazılmıştır bi kere hatası yoktur , hata solculuğun kurallarına uymayan muminlerdedir. Çevremizdekileri genellikle sosyalist olmadıkları için eleştiririz; sosyalist insan böyle olmaz, böyle oturmaz gibi laflar ederiz. Peki nasıldır bu sosyalist insan? Genelde yanıtız bırakılan bir soru. Düzen dediğimiz dünyayı çok iyi eleştirebiliyoruz ama yerine yeni bir şeyler üretmekten yoksunuz. D.nin kendisinde ve dış dünyasında gördüğü ayrıntılardan bazılarıydı bunlar ve sohbetimiz giderek başka bir yöne doğru akmaya başlamıştı.

Evet , burada karşılaştığın zorluklar nedir ve nasıl bir yolculuktan buraya gelişin?

Zorluklar mı; anlatmakla bitmez. Hemen hemen her ilticacı gibi sınırlar ötesi bir yolculuk yaptım, bunun üzerine pek fazla değinmek istemiyorum, bu yolculuklarda bulunan her insan nasıl bir seyahat yaptığını sanırım anlayacaktır. Karşılaştığım ilk sorun tabiki kamptaki yasama alışmak ve dil bilememenin getirdiği anlaşamamazlıktı. Bunun ötesinde, Türkiye'deyken farklı düşündüğüm avrupalı yoldaşlarımın gerçekliğini bu kadar yakından görme zorunluluğunun olmasıydı: Yurtdışından gelen yadırgadığımız insanları şimdi daha iyi anlıyorum, bizim kalıplarımıza uymadıkları için eleştirdiğimiz insanlarımız; şimdi tüm bu düşüncelere dışardan bakabiliyorum. Ora ve buranın birbirine olan yabancılığını çok daha net bir şekilde görebilmişim ve

bu bende bi takım hayal kırıklıkları yaratmıştı. Az öncede değindiğim gibi avrupalı yoldaşlarımın apolitikliği baya bir şaşırtmıştı beni. Türkiye'den gördüğümüz, düşündüğümüz politik insanlar değillerdi bunlar. Yalnız yinede belirtmeliyim ki; tekrar Türkiye'ye gidersem belkide hoş karşılanmayacağım; Çünkü o eski kalıpları artık taşımayacağımı biliyorum."

Buradaki yaşamı nasıl görüyorsun, bizim toplulumzun avrupadaki durumu nedir sence?

Avrupalıları kabullenmek daha kolay, çünkü tanımadığınız bir toplumu hangi şekliyle görürseniz görün bu onların tarzı herhalde diyerek onaylıyacaksınız. Bizim toplumumuzda ise; sıcak kültürümüz gitmiş, yerine kabuğuna çekilmiş, baska kültürle arasına sınır koymuş ve kendi içerisinde tükenmeye mahkum bir halk çıkıyor karşımıza; hani nerede bizim sıcak gülüşlerimiz, neden bu kadar yabancılaşmışız, kendimize bile? Anlıyabilmek ve anlatmak inanın çok zor.

Kendi insanın değişimini anlatırken birden baska halklara geçen D. arkadaş, kampta gördüğü, birlikte yaşadığı toplumlara anlatmaya başladı:"Bügüne kadar aldığımız şovenist eğitim aslında içimize işlemiş, bu sebepten kaynaklı ortadoğu halklarını küçümsüyoruz hala. Almış olduğumuz eğitim, sınır ülkelerin kafamızda geri halklar olarak şekillenmesini getirdi. Ne kadar inkar etsekte, buna dair bir önyargı oluşmuş beynimizde Bir Çoğumuz Arapları ve Farısları geri olarak değerlendirmiş ve aşağılamışızdır. Oysa burda karşımıza Çıkan bu halklar hiçte geri değil aksine bir çok konuda bizden daha ileridirler. Özellikle İran kültürünün renkliliği bende derin etkiler açığa çıkardı. Kültürlere ve toplumlara yaklaşımım ilticaci yaşamı ile birlikte farklı bir bakış açısına dönüştü, diyebilirim."

İsviçrelilerle yakalayabildiğin bir ilişki var mı, peki?

Kamptaki görevlilerin dışında İsviçre` lilerle pek fazla ilişki yakalayamadım. Tabi bunda dilin de büyük bir etkisi var. Önüme koyduğum ilk hedefte zaten dil öğrenmek..

Genel olarak değinilen konularımız ya da D.'nin dikkat çekmek istediği konulardan bazılarıydı bunlar.

Benim kendisinde gördüğüm ve sormak istediğim sorularımın bir hayli dışına çıktık; asıl merak ettiğim mülteci yaşamının zorluklarıydı, fakat onun kendi iç dünyasındaki düşüncelerini anlatmaya başlamasıyla beraber, soru sormaktan vazgeçip onun o güzel sohbetine kulak misafiri olmayı tercih ettim ve son olarak onun bana anlatıklarına dayanarak, diyorum ki:

Düşünceler ve duygular nereye gidersek gidelim kendini sürekli yeniliyor.Biz ne kadar istemekte...

Zimanê Kurdî zimanê kê ye?

Tê gotin ku; **Zimanê dayik weke şîra dayik e.** Zarok ku tê dinê tenê bi şîra dayik xwedî dibe, ne şîra jinekî din. Anjî tê gotin; **Yê ku zimanê xwe hez neke, ew jî xwe jî nikare hez bike.**

Çend hefte ye, li Tirkîyê qampanyak hate sazkerin. Gelê Kurd, yê herî pêşde xwendekarên universîtan, daxwaznivîs dane universîteyan ku ew bi zimanê xwe jî bikarin bixwînin. Ew bi vê tevgerê jiyana xwe, pêşhatîyên xwe, davêjin tahlûkê, jiyana xwe dikin rîskê. Li evropa jî Kurd destek dan, ne tenê li Evropa, li her alîye destek hat. Dibe ku ev aksiyona neÇe serfirazîyê, lê dîsa jî ev aksiyon belkê gelê me jî bo zimanê xwe hişyar bike, rêyên nû, fikrên nû awabike. Gelê Kurd heta niha ne her tim destek dayê rêkxistinên û partîyên xwe. Ew xwe jî partîyan û îdeolojîyan ditirsîyan, anjî nedixwastin alîkariya hilkerina barê welatê xwe bikin. Lê ev aksiyona li ser hemû partî û rêkxistinê ye. Divê herkes **berpîrsîyarê xwe bibe.** Dem, dema hişyarbûnê ye, dem, dema şundagirtinê zimanê me ye, ziman ku zordest jî destê me heystî sale girtîye. **Dem, dema hînbîna ziman e. Dem dema stranan e.**

Berî hertiştî pewîst e ku dêûbav bi zarokên xwe re Kurdî bipewîvin. Ev destpêkekî girîng û bindeh e. Dema dêûbav bi zaoçên xwe re bi Kurdî nepeyîve, ev xalên dî yên ku ez li jêr rêz dikim, bêmana ne.

Divê ji piçûktiye ve ji zarokan re çîrok bîn xwendin û xwendin û nivîsandin bîn hînkirin. Di nav Kurdan di dema berê de, dê û pîrikan êvaran ji zarokan re çîrok digotin. Nika dem hatîye guhartin û piçek jî moderntir bûye. Her dêûbav berî xewê wan re çîrok bixwînin anjî bêjin. Ev tişt ji bo firehbûna asoyê zarok pirr girîng e. Belê di nav çîrokan de hînbûn û hezkirina xwendinê, ziman, edebîyat, dîrok, jiyana ciwakî, xeyal, fantazî, çand, xû, hûmanizm, macera, jeografî û yê herî girîng jî fikirandin tê dîtin.

Divê mirov stran tev zarokan guhdarî bike û tevê bêje.

Zarok û ciwan heyranên bizav û serûvenan in. Ji ber vê yekê pirtûkê zarokan pêwîst e û ji bo mezinan roman. Ez bawer dikim, êdî kes nikare gazincê tunebûna pirtûken kurdî bike, ji ber ku êdî li her derê tê dîtin, tenê bi dil û can xwestin pêwîst e. Kovar, rojname, televizyon, înternet, kaset, CD û hwd. Bi zimanê kurdî hene. Romanên Mehmed Uzun dewlemendîyê kurdî tîne ber Çavan û ji bo destpêka xwendinê jî firsendekî naye dîtin e.

Êdî em nikrin vê barê Kurdistan li ser Kurdistan bihêlin. Werin dest-ek jî hûn bidin. Kê ku gotîye xweş gotîye; **Zimanê min nasnameya min e.** Netew bûn ewqas hêsanî nîn e.

Piling

Destana Kawa

Em carcaran li ser destana Kawayê û li ser agirê Newrozê dipeyivin. Li ser van herdu babetan gelek hatîye nivisandin. Lê dîsa jî gelê Kurd, yê piranî jî ciwanên Kurd rind nizanin ku ew destana çawa bû. Ji ber vê yekê carekî din were nivisandi.

Em ku, bi çavekî Mîtolojîk, li ser dastana Kewa lêhûr bibin, em dibînin ku ev destan carcaran jî hev cûda te gotin û nivisandin. Lê manayê wî yek e, jî bîndestê Dehak xilasbûnê tîne ber çavan. Î ro li ser mitolojiya Newrozê li hin hêlên cûda, gelek serpêhatiyên cihê tên dengkirin. Ji bo pêsstabirina folklorê xwe, gel jî jî ber xwe gelek tîst efrandîye û tevî naveroka Newrozê kirîye, ew dewlemend kirîye.

Gelên vê navce dixwazin jî destê zordestê Dehaq xilas bin, azad bin, serpêhatîya Newrozê dicke dîgêje van rojan. Dehaq kesekî xwînaxar e, zalim e. Gel dixwaze pêşîra xwe jî vî kesî xilas bike, bona vê jî jî gel hertim li dijî wî ye. Lê gel naxwaze stûyê xwe ber bi zordestiyê xar bike, gel sser dike, pêsseng Kawayê hesinkar e, Kawa mîrxas e, xurt e. Kawa û gel dibin efrandarên Newrozê û agirê Newrozê vêdixinin.

Me got Dehaq zordest e, zalim e. Di wê demê de, Mîrê wê dewrê Cemssid bûye. Dehaq Cemssid dike, lassê wî parçe dike, dike du kerî û li ser textê rûdine. Dehaq bavê xwe jî dike, xwîna wî jî dirêjîne.

Dehaq nexwess dikeve. Di her namîlên wî de serê du marên res derdikeve. Ev nexwessiya xeder, wî hin jî har û dîn dike. Ji bo dîtina dermanekî jî bo vê nexwessiya xwe, ew bangî hemû doxtor magîyên welêt dike û alîkarîyê jî wan dixwaze. Rojekî yek jî wan, yek sseytanek, nêzikî wî dibe, dizikava guhê wî de dibêje: »Tu tenê mêjuyên kesên ciwan bide van maran, tîstêkî din mede wan jî bo xwarinê. Dibe ev marana van mêjuyan bixwin û di dawîyê dejî bimirin, tu tenê bi vî awayî dikarî xilas bibî. Ji ber vê yekê pêwîst e ku tu herroj du kesên ciwan bikujî, serê wan jêkî û mêjuyên wan derxinî.

Ew li ser van peyvên sseytîn, desturê dide parêzkarên xwe ku herroj serê du kesê were jêkirin. Bi vî awayî herroj du ciwan dihatin kusstin. Ew kusstina kesên ciwan hêrs û rîka gel li dijî Dehaq bilind dike. Dilê herkesî bi kusstina van kesan dissewite, tev wana dilê du xulamên Dehaq bi navê Ermail û Kermail jî hene. Ermail kesekî oldar e, Kermail jî kesekî pêssverûtî ye, pêssiya xwe dibîne. Ew herdu xulamên wî tînin herroj mêjuyê mîkê tevî mêjuyê din dikin didine Dehaq. Bi vî awayî he meh sih kes azad dibin û direvin dîccin serê cciyan. Hejmara wan dîgêje dused kesan. Ew kesên ku li serê cciyan azan dibin, kakilê peydabûna gelê Kurd pêktînin.

Pey wan hemû zordestîyan, gel ber bi qesra Dehaq dimesse. Di nava gel de, di herî pêssda mîrxasek heye, ew Kawa ye. Êdî pêssengîya serhildanê di destê Kawayê de ye. Passî vî serhildanê Dehaq tê kusstin. Gel jî ssabûnê xwe êdî nikare hêsrên ccavê xwe bigire, roj, roja serketinê ye, roj, roja pîrozkirina Newroz e. Û li wir agirê Newrozê tê vêxistin, Govend tê girtin. Lema tê gotin ku agira Newrozê him sembola serhildan û azadbûnê ye him jî sembola ronahî ya Zerdusst e

Yılmaz Güney

Yılmaz Güney wurde 1937 in der Adana geboren. Yılmaz Güney ist der bekannteste Filmemacher Seines Landes geworden. Filmkenner und politische Aktivisten ausserhalb Seines Landes kannten Filme wie UMUT, AĞIT und ENDİŞE, für einen etwas grösseren Krise tauchte sein Name zum ersten mal mit SÜRÜ 1978 auf. Mit seinen Rolle hatte er sich den Spitzname ÇIRKIN KRAL der hässliche König erworben. 1968 realisierte er seinen ersten Filme Seyyit Han unter eigener Leitung für seine Filmproduktion. „Mein Ausgangspunkt ist der Klassenkampf, der Kampf der Arbeiterklasse zur Eroberung Politischen Macht. Ich spreche über die Leiden der Menschen im Herzen des Lebens. Die erste Idee zu SÜRÜ hatte Güney schon 1973 als er im Seli-miye Gefängnis sass. „Die Menschen in SÜRÜ sind Menschen die ich kenne, die Menschen in DÜŞMAN kenne ich auch. Der Kurdische Filmemacher Yılmaz Güney zeigt in seinem Filmen viel von der Problemen des Kurdischen Volkes. Der in Frankreich gedrehte Spielfilm „ Die Mauer“ hat am 17. Mai 1983 in Cannes seine Weltpremiere erlebt. Yılmaz Güney starb am 09. September 1984 in Paris.

Celal

Merhaba,

Benim adım Rukan, Dernekte yapılmakta olan Tiyatro çalışmalarına katılıyorum. Benim için Tiyatro çok ama çok önemli. İlk başta Tiyatro'nun ne olduğunu pek bilemiyordum. Ama şimdi yapmış olduğumuz çalışmalar dolayı Tiyatro'nun ne olduğunu ve nasıl bir anlam taşıdığını daha iyi biliyorum. Bütün gençlerimizin özellikle yaşlılarımızın bu tür etkinliklere dahada önemlisi Tiyatro çalışmalarına katılmalarını dilerim. Hem sosyal bir faaliyet içerisinde bulunmuş olurlar, hemde benim gibi Tiyatro'nun ne olduğunu daha iyi anlamış olurlar.

Rukan Gölgeli

Merhaba sevgili Stran okurları. Ben Stranda araştırmacı olarak yeni görev alıyorum. Hepinizi sevgi ve saygı ile selamlayıp, Stran ve sizin için yaptığım ilk araştırmayı, sizlere aktarmak istiyorum. İstmeden yapacağım hata ve yanlışlıklardan dolayı, affınıza sığınıp; eleştirilerinizi bekliyorum. Yaptığım araştırmanın konusu; Alevilere yönelik 1978 yılında yapılmış olan en büyük katliamlardan birisi: MARAŞ KATLIAMI. Bildiğiniz üzere bu katliam Aralık ayının son haftasında, yani 24 Aralıkta gerçekleşmişti. Bu katliamı yaşayan bir arkadaşım Almanyadan misafir olarak geldi. Daha önce İzmir'den sevdiğim ve samimi bir arkadaşım. Bu arkadaşımın yaşadıklarını röportaj şeklinde size aktaracağım. Adı Ergün Köse.

-Ergün, oturduğunuz mahallede katliamdan önce ne gibi gelişmeler vardı?

-Ben, önce hepinizi selamlıyorum. Bu katliam yapıldığında henüz dokuz yaşındaydım. Aylarca önceden mahalledeki camiye, tabutlar içinde, silahlar taşınıyor. Tabii, bunu biz sonraları öğrendik. Bu katliam, aylarca önceden planlanmış. Olaydan iki üç gün önce iki öğretmen öldürülmüştü.

-Sence, bu iki öğretmen niçin öldürüldü (Şuanki düşüncen nedir)?

-Devletin ve faşistlerin yansıtıkları, öğrencileri dövmüşler, velilerde kızgınlığını, öğretmenlerden çıkarmış. Bencede, kızgınlıkları, öğretmenlerin öğrencileri dövmeleri değil, öğretmenlerin devrimci olmasıydı. Bir gün sonra, öğretmenlerin cenazeleri taşınırken, bölgedeki Alevi toplumu, bir araya gelerek, protesto amacıyla, sloganlar eşliğinde, cenazeleri camiye götürüyorlardı. Öte yandan faşistlerde Maraş Kalesinde; taşlarla, sopalarla, tüplerle saldırmak için toplanmışlardı. O

Okurdan Okura

sıralarda biz çocukluğun verdiği habersizlikten dolayı, mahallede arkadaşlarla top oynuyorduk. Faşistler bizimkilere saldırmışlar, biz o sırada silah sesleri duyduk; ama aldırış etmeden, top oynamaya devam ettik. Yarım saat geçmeden, bizim büyükler gelip, bizleri toplayıp eve götürdüler. Bir kaç saat sonra, yürüyüşe katılan dayım, eve geldi, burada sizlere anlattığım, olayları anlattı. Ben, bunları ondan duymuştum.

-Peki, dayım, size bunları anlatırken, mahallede bir hareketlilik var mıydı?

-Mahalledeki hareketlilik, yine dayımın anlattığına göre; bütün yollar faşistler tarafından tutulmuş, gelip geçeni kontroll ediyorlar, tipini beğenmediklerini dövüyorlarmış. O gün dayım ve bizim komşular sırasıyla, sabaha kadar, nöbet tutmuşlardı. Sabahleyin saat 6-7 civarında, annem, abimi ekmek almak için fırına göndermişti; fırıncı, ekmeğin bugün çıkmayacağını söylemiş. Bundan bir iki saat sonra, mahallemize otobüs ve kamyonlarla bir elinde Türk ve faşist bayrakları, diğer ellerinde silahlar bulunan bir ordu insan, gelmişti. Mahalledeki hemen hemen, her evin çatısına mevzilendiler, kalanlar ise bir ordu gibi alevilerin oturdukları bölüme doğru, (alevilerin beşiktekine kadar öldürün), sloganıyla ilerlemeye başladılar. Burda bir şey daha belirtmek istiyorum; aylarca önceden evlerimiz çarpılmıyordu, sorduğumuzda; elektrikli ve su için diye cevap veriyorlardı; meğer alevilerin oturduğu yerleri belirliyorlarmış.

-Peki bu gelişmeler doğrultusunda, ne yapmayı düşündü sizin insanlarımız?

-Bizimkiler; cam, çerçeve, kapı kırarlar ve giderler diye düşündüler o sırada yengem geldi, (ne duruyorsunuz, bizi öldürmeye geliyorlar, kaçalım!) dedi. Bizde, yaşlı nenem vardı, yürümekte güçlük çekiyordu. Annem „kapıları kilitliyelim sen evde otur, biz bir kaç saat sonra geliriz“ dedi. Aklına o kadar cani bir katliam gelmemişti. Gelsede nasıl götürdük nenemizi diye şu an halen düşünüyorum. Dışarı çıkmıştık, 8-10 aile biraraya gelerek büyük evlere sığınmaya başladık. Faşistler bir ordu halinde, gelmeye devam ediyorlardı. Sonunda kapılara dayandılar. Bizim kaldığımız evin önünde duran, faşist topluluğundan biri: „Büyükler dışarı çıksın!“ diye bağırdı. O sırada, evde bulunan büyük erkekler, dışarı çıktı. Annemin dayısını, işaret edip, meydana çağırıldı. Darayı boynuna dayadılar ve ”Kelime şahadet getir!” dediler. Ardından bir kaç dua sordular. Orda bulunan hepimizin şansınaki; annemin dayısı, dini bilgiye karşı, biraz ilgili olduğu gibi, duaları ezberlemiş bir insandı. Ve her söylediklerini okudu. Orda yaşlı sakallı bir faşist “Bunlar bizden, yola devam” dedi ve bize dokunmadılar. Ortalama; çoluk çocuk 35-40 kişiydik. Bu sıralarda askerler geldi. Faşistlerin ilerlemesini birazda olsa engellediler. Burda anlatacağım olayı, başka birinden duydum. Gözümle görmedim; askerler faşistleri durdurmaya çalışırken askerinin biri faşistlerden birine silahın dipçigiyle vurmuş yere sermiş, daha sonraları, o askerinin de öldürüldüğü duyduk. Neyse askerlerin müdahalesinden 15-20 dakika geçmeden askerler, geri çekil emri almış. Bunu farkedenden büyüklerimiz, askerlerle birlikte kaçalım, onlarla gidersek bize ateş etmezler demişlerdi, ve biz öyle yaptık. Ben bir askerinin gölgesinde kaçtım. Bütün aileler birbirlerini kaybetmişlerdi, herkes bir tarafa kaçıyor; kaçarken askeriye yakın bir mahallede, yanlış hatırlamıyorsam; SERİNTEPE MAHALLESİ'nde iki katlı bir eve sığınanları gördük, bizde oraya yöneldik, faşistler arkadan ateş etmeye başlamışlardı. Ben, tam evin merdivenini çıkarken, bir kadının vurulduğunu gördüm. Kadının kızıda, kaçarken annesini öyle görünce, dilini yutmuş ve o günden bugüne hala konuşmuyor. Toplandığımız evi gören faşistler, silahlarını, oraya doğrultup, mermilerinin hedefi yaptılar, bu evi. İnsanlar üstüste yığılmıştı, herkes bağıyordu, ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Faşistlerin mermileri durmuyordu, görünüşte kurtulmak mümkün değildi. O sırada, geriye dönüş yapan askeri tanklar, evin önünden geçiyordu. Büyüklerimiz, tankları siper alın beraber askeriye kaçın oraya

sığınım dediler ve öyle yaptık; tabi bu sırada vurulanlar, ölenler... Kimse dönüp yaralıları alamıyordu. Tankların yanından kaçarken, şalvarlı ve kucağında bebeğiyle bir kadın tankın demirine takılarak düşmüş ve bebeğin kafası tank demir tekerlekleri altında kalmıştı, bebek o anda ölüyor kadın düştüğü yerde kalmıştı, sonradan duyduğumuza göre kadını öldü diye morga kaldırmışlar, oysa kadın baygınmış. Morgda tabuta vura vura ses yapmış ve içinden çıkarmışlar. Daha sonra bizi askeriye çukur gibi bir yere topladılar, büyüklüğümüzde askeriye bizi öldürebilir diye içimizde korku saldı. Başımıza bir helikopter geldi. Dediler; askeriye değil, faşistlerin dahada korktuk ama çekti gitti. Saatler sonra bizi kışlalara aldılar, orda herkes ailesini arıyordu. Bizim aileden herkes tamamı, bir tek nenem yoktu. Daha sonra, askeriye nenemi getirdiler ki, her tarafı kan içindeydi; biz nenem yaşıyor diye sevinirken; yanına gittiğimizde, kadın kan ağlıyordu, iki kolu kırılmıştı: „**Hatin darıxışkırım, lannexistin, piyemin xışkırım, az ketime harda, ba nıngan mın çokırım eki piyemin girt eki ningemin girt avetine baxçe, eki got ew mır, tüpü vaka mole bişawtına am harın**“ annemde ağlayarak yanına gitti, orda kızgınlığını belirten küfürler etti. Nenem bu acıyla bir kaçay yaşayabildi.

-Peki, Ergün baban yok muydu, o zaman?

-Hayır, o dönemde babam Almanyadaydı.

-Peki, ondan sonra ne oldu? Ne yaşandı oralarda?

-Tabi, günler geçtikçe yapılan katliamın iğrençliği, kadınların memelerinin kesildiği, çocukların ağaçlara çivilendiği, hamile bayanların karınlarının kesildiği, tecavüzler, bebeklerin doğranıp öz anneleri tarafından tuzlatıldığı anlatılıyordu. Köylü-lerimizden birisinin kafasını kesip, top oynamışlar. Yine aile dostlarımızdan olan bir aileyi, bahçeye toplayıp tek tek kesiyorlarmış, bu aileye ait en küçük ferd ellerinden kaçıp kurtulmayı başarmış. Ortanca çocuğada sen son kurbanımızsın deyip bir eve götürmüşler. Bir sandalyeye oturup bağlamışlar, başına da bir kadının öbetçi dikmişler. Kadınlı yalnız kalan çocuk; çok şıkıştım, tuvalete gitmem lazım ne olur teyze beni tuvalete götür deyip yalvarmış. Kadın çözmüş ve çocuk cebindeki çakılatuvalentin penceresini deşerek (toprak içerisine gömülü pencere) ve kaçmayı başarıyor. Oda askeriye sığınmıyor öylelikle kurtuluyor. Daha sonraları da babam bizi Almanya'ya getirdi. 3yıl sonrada İzmir'e gittik.

-Ergün, sana son bir sorum olacak; Bu olay senin üzerinde ne gibi bir etki yarattı?

-Bu soruna bir şır ile cevap vermek istiyorum.

Bilmezdim faşistliği
Dokuz yaşında öğrettiler
Bilmezdim ayrımcılığı
Çocukken öğrettiler

Bilmezdim korkuyu
Küçükken korkuttular
Bilmezdim ölümü
Faşistler öğrettiler

KAHROLSUN FAŞİZM

Ergün KÖSE

Bu acıyı yaşayanlarla, paylaşan herkese selam ve sevgiler. Evet dostum Ergün bu acımızı yürekten seninle paylaşıyorum ve sana tüm okurlarımız adına teşekkürlerimi sunuyorum.

C. Erdoğan

Hûsne Canê

Du fistanen li xwe meke
Bi ser xwe da mezî meke
Emrê min deh û penç sale
Di dû xwe da teva meke
Ware lê lê Hûsne cane

Ware lê lê Hûsne cane
Hûsne danê Kistikanê
Danê Kistikan bi şeş mehanê
Ware lê lê dert giranê

Çi kiriye çi kiriye
Fîstanekê sor kirîye
Fîstanê te serê te bixwe
Lawikê xelkê dîn kiriye
Ware lê lê dert giranê

Ware lê lê Hûsne cane
Hûsne danê Kistikanê
Danê Kistikan bi şeş mehanê
Ware lê lê dert giranê

Keriyek pezê min li kertê
Berçiyê xwe li hember tîn
Ku dilê meryan li hevdu be
Li çetalmiriyar bervî hev tîn
Ware lê lê ez qurbanê

Ware lê lê Hûsne cane
Hûsne danê Kistikanê
Danê Kistikan bi şeş mehanê
Ware lê lê dert giranê

Herêm : Kûrecik / Meleti

ANMA

Sevgili dostumuz, abimiz, arkadaşımız
Ali Sarı 'yı ölümünün birinci
yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

Seni unutmadık

UNUTMAYACAĞIZ...

D.K.K. Langenthal

PÜF NOKTALARI

Balık Kokusu: Balık kızartıktan sonra mutafağa sinen kokuyu gidermek için bir kapta bir çay baradği su ve iki çorba kaşığı sirkeyi kaynatınız.

Tuzluk Tıkanıyorsa: Tuzluklarınıza biraz pirinç koyunuz.

Soğan Soyarken: Gözlerinizmi yaşıyor ? Soğanı içi su dolu bir tasın içine koyun, Sıkıntıdan kurtulunuz.

Yemeğimizin tuzu fazla kaçtıysa tencereye bir kaç parça çiğ patates atın, fazla tuzu çekecektir.

Mevlâm Gör Diyerek İki Göz Vermiş

Aşık Mahsuni Şerif

4 2 4 1 4

5 4

1 3 1 3

Mev lam gör d i ye rek i ki gör ver mi
Bil me ağ la san mı aç la ma san mı

1 3 3 1 3

ağ ki göz ver mi
la ma san mı

Du ra du ra bir sei ol dum e ren ler

bil mem çağ la san mı çağ la ma san mı

bil mem çağ la san mı çağ la ma san mı

Yoksulun sırtından doyan doyan doyan doyan
Bunu gören canlar nasıl dayana
Yiğit muhtaç olmuş kuru soğana
Bilmem söylesem mi söylemesem mi ?

Mahsuni Şerifim dindir acımı dindir acımı
Bazı acılardan al ilacını al ilacını
Pir Sultanlar gibi dar ağacını
Bilmem bilmem boylasam mı boylamasam mı ?

Ölmeden hemen önce söylenmiş sözler :

- Evladım beni karşıdan karşıya geçirmisin ?
- Canikom bu etin tadı sana da biraz garip gelmedi mi ?
- Korkma hanım bu saatte kapımızı kim çalacak, tanıdık biridir...
- Elektrikçiye ne gerek var canım, ben hallederim...
- Baba.....Ben hamileyim.....
- İddia etme Ebru`cum, fren sağdaki pedal bence...
- Vakkas abi senin için öyle böyle diyorlar, Doğru mu ?

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Dünyanın en büyük timsahı 6 metre boyunda, ağırlığı ise 1 tondan fazla.

Develerin 3 tane kaşısı vardır.

İstakozların kanı mavidir.

Bir sineğin hızı saatte 8 km'dir.

Kutup ayıları solaktır.

Baykuş mavi görebilen tek kuştur.

Timsahlar dillerini dışarı çıkaramazlar.

Dünyanın en hızlı hayvanı Leopar'dır.

Hızı saate 100 km.'ye ulaşır.

Atlar bir ay kadar ayakta kalabilirler.

Sivrisineklerin 47 tane dişi vardır.

Timsahlar daha derine bataabilmek için taş yutarlar.

DÜNYA ÜLKELERİNDE ÇOK KULLANILAN ATASÖZLERİ

Ne kadar az yüksekte uçarsan, düştüğün zaman o kadar az incirirsin. / TİBET

Aşk ile öksürük hiç bir zaman saklanamaz. AVUSTRALYA

Evlilik, bir kale gibidir. Dışarıdakiler oraya girmek için, içindekiler de dışarı çıkmak için uğraşır dururlar. TAYLAND

Yaşını söyleyen kadının, ya genç olduğu için kaybedecek birşeyi yoktur ya da yaşlı olduğundan kazanacak birşeyi yoktur. MALEZYA

Sevmek, keman çalmak gibidir, bilmeyen kötü sesler çıkarır. / BOLİVYA

Balık Dili

Temel'in tabağındaki balığa elini dahi sürmeden dik dik baktığını gören garson sorar:

- Balığınızı neden yemiyorsunuz?

- Şimdilik onunla konuşuyorum.

- Dilinden anlıyor musunuz bari?

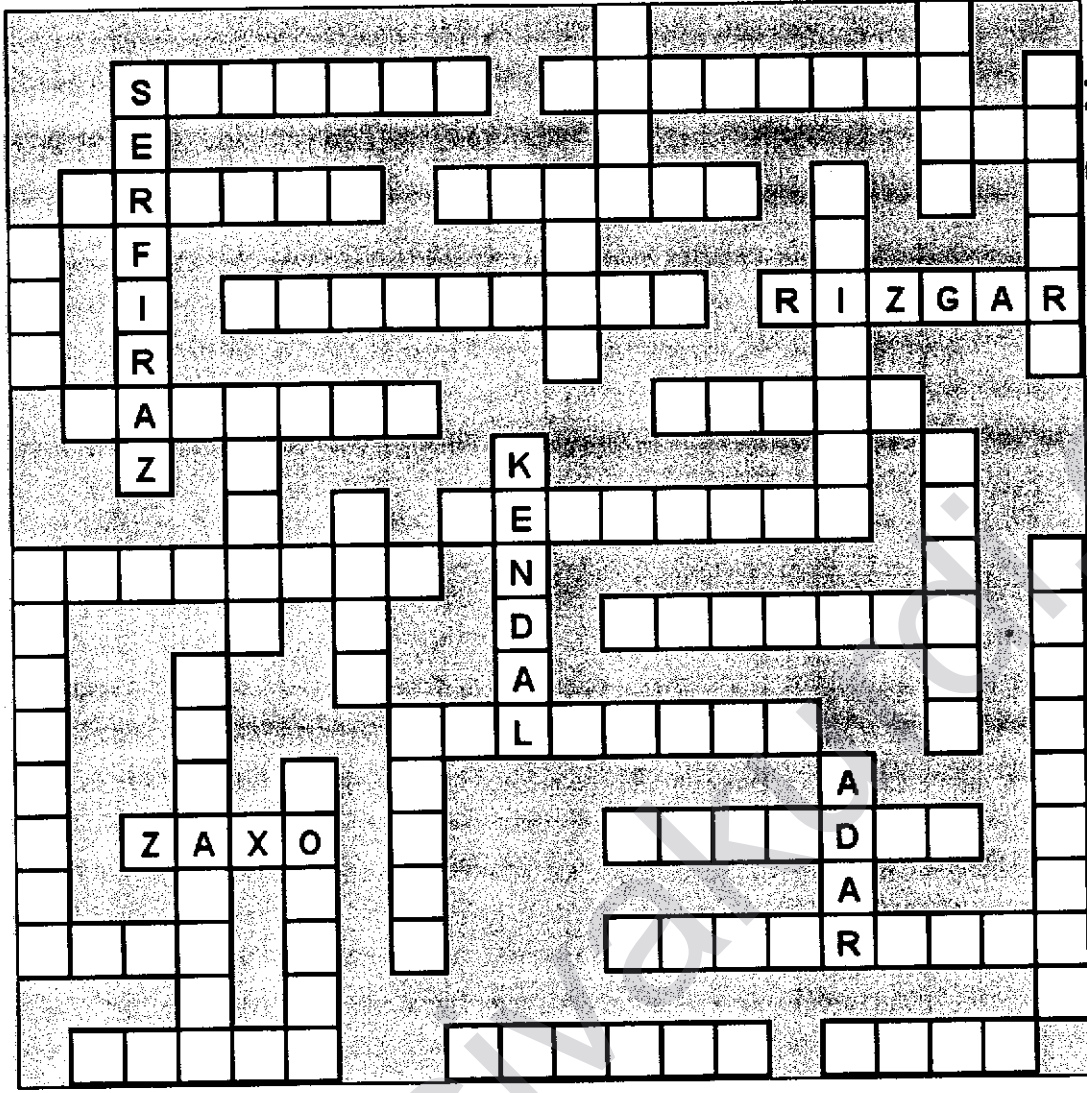
- Elbet anlıyorum.

- Peki ne söylediniz ona?

- Üç gün önce denizde düşürdüğüm ayakkabılarımı görüp görmediğini sordum!

- Ne dedi?

- "Nasıl bileyim. Ben onbeş gün evvel denizden çıktım" dedi.

- 9 Harf CİGERXWÎN - BERXWEDAN - SERBİLİND
 8 Harf BİRADOST - BARGİRAN - BEXTİYAR - SERFİRAZ - DİLBİRÎN - BENDEWAR - BELENGAZ
 7 Harf BEJNDAR - PAYEDAR - KARMEND - SERKEFT - EVÎNDAR
 6 Harf HOYBÛN - NEMRÛT - BÎRDAR - ARMANC - FERMAN - KENDAL - RIZGAR - BAWERD
 5 Harf DİJLE - BOTAN - MAZÎN - RİNDO
 4 Harf RAJO - DARA - ADAR - ZEND - RODÎ - AZAD - ZAXO
 3 Harf AXA - AVA

ACI GERÇEKLER - Türkiyede Eğitimin ne kadar yararlı olduğuna kendiniz karar verin...

Mübarek geceler hangileridir yazınız?

Kına gecesi, Gerdek gecesi, Dolunay gecesi. (Hatice - ilkokul 5)

Yönümüzü nasıl buluruz?

- Yolda gidiyorum bir adama rastladım aha bu yoldan gideceksin dedi giderim. Sora sora Bağdat'ı bile buluruz ki. (Recep - Ortaokul 2)

- Yönümüzü kuyruklu yıldızla, mezar kapısıyla, duvar saatiyle, deniz kabuğuyla ve karınca kararınca yöntemiyle buluruz. (Cemal - Ortaokul 2)

Kasabayı kim yönetir ?

Şerif ve adamları(Kamil - İlkokul 5)

Kasabayı ihtiyarlar heyeti ve köy bekçisi yönetir. (Yavuz - Ortaokul 2)

İçli Köfte

Köfte İçi için gerekli Malzeme:

500 gr koyun kıyması
 3 büyük soğan
 2 tepeleme yemek kaşığı margarin
 1 bardak ceviz içi
 1 kahve fincanı çamfistiği
 Tuz- baharat
 Kızartmak için: 1,5 su bardağı
 sıvıyağ
 3 yemek kaşığı un
 3 yumurta

Dışı için için gerekli Malzeme:

500 gr yağsız dana kıyması
 500 gr ince bulgur
 1 bardak su
 Tuz

Hazırlanışı:

1. Bulguru bir bardak suyla ıslatın. Yağsız dana kıymasıyla karıştırıp iyice yoğurun. Tuz koyup biraz daha yoğurun.
2. İnce doğranmış soğanları, kıyma ve margarinle birlikte ateşe koyun. Kıyma suyunu çekinceye kadar karıştırarak kavurun. Tuz ve baharatı ekleyin. Kırılmış ceviz, bir kaşık bitkisel yağla hafifçe kavrulmuş fıstığı katın.
3. Köfte hamurunu yumurta büyüklüğünde parçalara ayırın. Sol elinizle alıp ortalarını çukurlaştırın ve hazırladığınız içten koyup üstlerini kapatarak uçları ince ortası kalın köfteler yapın.
4. Hazırlanan köfteleri, tuzlu kaynar suda 15-20 dakika haşlayın. Unlu yumurta karışımına batırarak kızgın yağa atarak açık pembe kızartın. Köfteleri soğutmadan servis yapın.

Çoban Salatası**Malzemeler**

Salatalık 2 orta boy 220 gram
 Domates 3 büyük boy 375 gram
 Yeşil biber 4 orta boy 60 gram
 Yeşil soğan 7 orta boy 150 gram
 Maydanoz 2/3 demet 40 gram

Taze nane 7-8 dal 20 gram
 Zeytinyağı 2 yemek kaşığı 20 gram
 Limon suyu 2 yemek kaşığı 20 gram
 Tuz 1 tatlı kaşığı 6 gram

Hazırlanışı

Sebzeleri yıka, salatalığı soy, biberin sap ve çekirdeklerini ayır, soğan, maydanoz ve naneyi ayıkla. Soğan ve yeşil biberi 1 santimetre kalınlıkta, domates ve salatalığı 1 santimetreküp irilikte doğra. Nane ve maydanozu ince ince kıy. Yağa limon suyu ve tuzu kat, iyice çırp, salatanın üzerinde gezdir.

Dernek Faaliyetleri**Pazartesi Günleri:**

Almanca Kursu Saat 19.00 ile 21.00 arası

Çarşamba Günleri :

Çocuk Folkloru Saat 15.00 ile 17.00 arası

Saz Kursu Saat 18.00 ile 20.00 arası

Cuma Günleri :

Kültür Gecesi Saat 19.00 ile 21.00 arası

Cumartesi Günleri :

Tiyatro Çalışmaları Saat 14.00 ile 17.00 arası

Pazar Günleri :

Büyükler Folkloru Saat 12.00 ile 15.00 arası

Ayrıca

15 Şubat 2002 tarihinde Sinema gösterimi yapılacaktır.

22 Şubat 2002 tarihinde Kadınlar eğlencesi yapılacaktır.